

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bona Volvntas Optimæ Consentiens. Seu De Sequendo In Omnibus Ductu Providentiæ Diviniæ

Foullon, Jean E.

Leodii, 1657

VII. Prævenienda futura mala præsentium patientiâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54992](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54992)

VII.

*Prævenien-
da futura
mala præ-
sentium
patientia.*

Quantò prudentiùs pœnæ illæ
forti præsentium calamitaũ to-
lerantiã anteveniantur, ac redi-
mantur? Quod præstitit Orien-
tis Imperator Romanus Dio-
genes, apud Baronium, ex Curopalatae
narratione, anno Christi 1071. Vicissitu-
dine fortunæ admirabili ad ima dejectus,
inde ad summa evectus, rursus de sum-
mis ad infima deturbatus, in hoc lamenta-
bili casu ita se gessit, ut Tobiam simul &
Jobum exhibuerit, bina præscorum sæcu-
lorum maxima in patiendõ exempla, tan-
tò in homine uno spectabilia, quantò
fuerat excelsior. Perduellionis damna-
tus à Cæsare, lenitã criminis pœnã, ali-
quamdiu exulavit. Ab exilio revocatus,
militiæ, ad tuendum adversùs barbaricas
irruptiones imperium, præfuit. Impe-
ratore demortuo, à vidua Imperatrice in
thalami simul & dignitatis consortium
adscitus, quadriennio fermè rexit impe-
rium. Adversùs Asanum denique, Tur-
carum Dominum Sultanúmve, cum co-
piis progressus, pace, quam ultrò bar-

barus offerebat, recusatâ, post forte cer-
 tamen à suis, fanatico terrore percussis,
 repentè desertus, in hostium potestatem
 vênit. Honorificè ab Asano habitus, &
 honestâ pace sædereque ic̄to, dimissus ac
 deductus, in itinere per Andronicum ca-
 ptus est, Michaëlis Imperatoris jussu,
 quem mobilia Græcorum ingenia, ad
 cladis nuntium, Imperatorem salutârant.
 Inde Constantinopolim in mulo, & in
 pullâ veste, ad triumphi ludibrium inve-
 ctus, & effossis oculis ad perpetuas tene-
 bras damnatus, id saltem ex cæcitate mi-
 serandi commodi habuit, ut ludibria non
 videret. Audiebat tamen convitia, qui-
 bus aures ab insolente plebe vapulabant:
 factorem putrescentium absque medicina
 vulnerum hauriebat naribus; sentiebat
 ebullientium inde vermium erosiones, &
 quamvis non cerneret, sese pro ostento
 ac monstro spectari sciebat. Inter tot
 probra, doloribus acerbissimis cumulata,
 numquam de ullo conqueri auditus est,
 nedum probra rependere, imprecationes
 ve in noxia capita effundere: id solum
 ferè

ferè in ore habebat, Deo gratiæ. Ita constanter ad mortem usque perseveravit: insigne humanæ conditionis, ex altissimo gradu ad infælicitatis infima devolutæ, spectaculum: sed longè illustrius æquanimittatis Christianæ, in malorum quorumlibet sensu Dei paternam manum aspicientis, & deosculantis exemplum.

VIII. *Dei laus ex consonantia voluntatum.* Lusciniam ferunt, aliàs numquam clariori voce, suaviorique, cantum modulari, quàm ubi acantho spinæve infederit. Verùmne id sit, viderint, qui narrant. Hoc certum, à canora cæli volucre virtute Christiana, numquam gratiùs ac modulatiùs Dei laudes concini, quàm divinæ humanæque voluntatis consonantiâ, in acantho calamitatum & spinis adversorum. Canticorum Canticum illud est, jucundissimum auribus sponsi, ejusque sodalibus: longè latèque resonans ex monte myrrhæ, & ex colle thuris, atque inde per valles & agros multiplicato sono diffusum. Quidni autem Christianorum aures delicatè istius cantus dulcedine mulceantur,